

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 20.10.2004
KOM(2004) 690 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN

KONVERGENSRAPPORT 2004

(sammanställd i enlighet med artikel 122.2 i fördraget)

[SEK(2004) 1268]

1. SYFTE MED RAPPORTEN

Enligt artikel 122.2 i fördraget skall kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB) rapportera till rådet om vilka framsteg "medlemsstater med undantag" gjort när det gäller att anpassa sin nationella lagstiftning till fördraget samt i fråga om att uppnå en hög grad av varaktig konvergens. Som medlemsstater med undantag räknas de medlemsstater som ännu inte har antagit euron, förutom Danmark och Förenade kungariket, som har en särskild ställning i detta avseende¹. Konvergensrapporter skall sammanställas minst vartannat år, eller när en medlemsstat med undantag begär detta. Enligt denna regel behöver nu en ny konvergensrapport upprättas för Sverige (som är en av medlemsstaterna med undantag) eftersom det var två år sedan detta senast skedde. Vi ser detta som ett bra tillfälle att för första gången också upprätta rapporter över de tio nya medlemsstater som gick med i EU den 1 maj 2004, och som alla automatiskt är medlemsstater med undantag enligt artikel 4 i anslutningsfördraget, inte minst för att sådana rapporter tjänar som ett led i de nya medlemsstaternas förberedelser för anslutningen till euroområdet. Denna omgång konvergensrapporter täcker således elva medlemsstater, nämligen Cypern, Estland, Lettland, Litauen, Malta, Polen, Slovenien, Slovakien, Sverige, Tjeckien samt Ungern.

Innehållet i de rapporter som kommissionen och ECB sammanställer² regleras av artikel 121.1 i fördraget, där det anges att rapporterna skall omfatta en granskning av i) i vilken utsträckning varje medlemsstats nationella lagstiftning är förenlig med fördraget och med stadgan för Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och Europeiska centralbanken (ECB). Det skall också bedömas om medlemsstaten har uppnått en hög grad av varaktig konvergens utifrån de fyra konvergenskriterierna, som gäller ii) prisstabilitet, iii) sunda offentliga finanser, iv) stabil växelkurs och v) stabilitet i de långfristiga räntornas utveckling, samt en rad ytterligare faktorer³. De fyra konvergenskriterierna, samt uppgifter om över vilka perioder de behöver uppfyllas, anges närmare i ett protokoll till fördraget (protokollet om konvergenskriterier enligt artikel 121).

2. ÖVERSIKT: BEDÖMNING AV DEN NATIONELLA LAGSTIFTNINGENS FÖRENLIGHET SAMT DEN EKONOMISKA KONVERGENSEN

i) Man måste försäkra sig om att nationell lagstiftning, inklusive centralbankernas stadgar, är förenlig med artiklarna 108 och 109 i fördraget och med ECBS- och ECB-

¹ Danmark och Förenade kungariket utgör särfall eftersom de har beviljats undantagsklausuler. Dessa båda medlemsstater är därför inte föremål för dessa rapporter, då de inte har meddelat någon avsikt att införa euron (se punkt 4 i protokollet om vissa bestämmelser angående Danmark och punkt 10 a i protokollet om vissa bestämmelser angående Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland).

² Konvergensrapport 2002 om Sverige, KOM(2002) 243 slutlig, 22 maj 2002. Konvergensrapport 2000 om Sverige och Grekland, KOM(2000) 277 slutlig, 3 maj 2000. Konvergensrapport 1998 om samtliga dåvarande 15 medlemsstater, KOM(1998) 1999 slutlig, 25 mars 1998. Konvergensrapport 1996, KOM(1996) 560 slutlig, 6 november 1996.

³ Dessa faktorer utgör inte nödvändigtvis villkor för att ett land skall kunna anta euron, och de undersöks därför inte i denna rapport. För en mer teknisk analys av samtliga faktorer som kan påverka konvergensens hänvisas till dokument SEK(2004) 1268.

stadgan. Frågan om centralbankernas oberoende i de nya medlemsstaterna och deras anpassning till Europeiska centralbankens mål har redan behandlats som en del av kraven inför anslutningen, men för att garantera att de respektive centralbankerna är fullt integrerade med det Europeiska centralbankssystemet innan länderna i fråga inför euron måste de avvikelser som återstår i de olika ländernas lagstiftning avhjälpas.

ii) Bedömningen av prisstabilitetskriteriet bygger på att en given medlemsstats genomsnittliga inflation under det sista året före granskningen inte får överstiga den inflation som konstaterats i de tre medlemsstater som uppvisat bäst prisstabilitet med mera än 1,5 procentenheter. I augusti 2004 beräknades referensvärdet till 2,4 %, då Finland, Danmark och Sverige var de tre medlemsstater som hade den stabilaste prisnivån. Fem av de elva medlemsstater som bedöms i denna rapport uppfyller detta kriterium, nämligen Cypern, Estland, Litauen, Sverige och Tjeckien.

iii) Det kriterium som gäller saldot i de offentliga finanserna är nära knutet till det s.k. förfarandet vid alltför stora underskott, som regleras genom artikel 104 i fördraget. För närvarande är det fem av de elva medlemsstaterna som inte omfattas av ett beslut om ett alltför stort underskott enligt artikel 104.6 i fördraget och som således uppfyller detta kriterium (Estland, Lettland, Litauen, Slovenien och Sverige).

iv) Växelkurskriteriet innebär att valutan skall hålla sig inom det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets (ERM II) växelkursmekanism under minst två år utan att allvarliga spänningar uppstår. Den 28 juni 2004 anslöts den estniska kronan, den litauiska litas och den slovenska tolar till ERM II. Den tjeckiska korunan, den ungerska forint, det cypriotiska pundet, den lettiska lats, den maltesiska liran samt den slovakiska och den svenska kronan har däremot ännu inte anslutits till ERM II. Eftersom ingen av de elva medlemsstater som granskas har varit med i ERM II så länge som krävs för en bedömning kan ingen av dem ännu uppfylla detta växelkurskriterium.

v) Det kriterium som gäller långfristiga räntor innebär att en given medlemsstat måste hålla en genomsnittlig nominell räntenivå som inte överstiger den som rått i de tre medlemsstater som uppvisat bäst prisstabilitet med mer än 2 procentenheter. Referensvärdet beräknades i augusti 2004 till 6,4 %. De långfristiga räntorna kunde hållas under referensvärdet i följande länder: Cypern, Estland (mätt med en ränteindikator), Lettland, Litauen, Malta, Slovakien, Slovenien, Sverige och Tjeckien. Dessa nio länder uppfyllde således räntekriteriet.

Konvergens och den nationella lagstiftningens förenlighet

	Lagars och bestämmelser förenlighet	Pris- stabilitet	Läget i de offentliga finanserna	Växelkurs- kriterium	Långfristiga räntor
Tjeckien	nej	ja	nej	nej	ja
Estland	nej	ja	ja	nej	--
Cypern	nej	ja	nej	nej	ja
Lettland	nej	nej	ja	nej	ja
Litauen	nej	ja	ja	nej	ja
Ungern	nej	nej	nej	nej	nej
Malta	nej	nej	nej	nej	ja
Polen	nej	nej	nej	nej	nej
Slovenien	nej	nej	ja	nej	ja
Slovakien	nej	nej	nej	nej	ja
Sverige	nej	ja	ja	nej	ja

Källa: kommissionen

3. BEDÖMNINGAR AV DE ENSKILDA MEDLEMSSTATERNA

3.1. Tjeckien

Vad gäller centralbankens integration med ECBS inför antagandet av euron konstateras att den tjeckiska lagstiftningen, och särskilt den tjeckiska centralbankslagen, inte är helt förenlig med artikel 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten i den tjeckiska ekonomin under tolv månadersperioden fram till juli 2004 var 1,8 %, och Tjeckien uppfyller därmed prisstabilitetskriteriet.

Tjeckien är för närvarande föremål för ett beslut om alltför stort underskott (rådets beslut av den 5 juli 2004). Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett underskott på 12,6 % av BNP 2003, medan den offentliga skulden uppgick till 37,8 % av BNP. Tjeckien uppfyller inte det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Tjeckien deltar inte i ERM II och korunans växelkurs är styrd, dvs. med vissa interventioner från centralbanken (managed floating). Tjeckien uppfyller inte växelkurskriteriet.

Den genomsnittliga långfristiga räntan under tolv månadersperioden fram till augusti 2004 uppmättes till 4,7 %, och Tjeckien uppfyller således detta konvergenskriterium. Som en följd av bland annat det låga inflationstrycket föll de långfristiga räntorna i Tjeckien temporärt under nivån i euroområdet under perioden från mitten av 2002 till mitten av 2003, men sedan dess har räntespridningen vänt till en positiv avvikelse.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Tjeckien även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.

3.2. Estland

Vad gäller centralbankens integration med ECBS inför antagandet av euron konstateras att den estniska lagstiftningen, och särskilt den estniska centralbankslagen Eesti Pank Act, republikens konstitution samt växelkurslagstiftningen och bestämmelserna om skydd av den estniska kronan, inte är helt förenlig med artikel 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten i den estniska ekonomin under tolv månadersperioden fram till augusti 2004 var 2,0 %, och Estland uppfyller därmed prisstabilitetskriteriet.

Estland är inte föremål för något beslut om alltför stort underskott. Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett överskott på 3,1 % av BNP 2003, medan den offentliga skulden uppgick till 5,3 % av BNP. Estland uppfyller således det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Estland har deltagit i ERM II sedan den 28 juni 2004. De estniska myndigheterna har åtagit sig att ensidigt hålla fast vid det sedelfondssystem som upprättats i förhållande till ERM II, och den estniska kronan har inte avvikit från sin centralkurs. Då denna granskning genomförs har dock Estland inte deltagit i ERM II i två år, och landet uppfyller således inte växelkurskriteriet.

Eftersom det inte finns någon långfristig statsobligation som kan användas som riktmärke (vilket bland annat har att göra med den ytterst begränsade offentliga skulden), har istället en ränteindikator upprättats på grundval av bankernas räntor för långfristiga lån. Denna indikator uppgick till 4,6 % för perioden fram till augusti 2004. På grundval av denna ränteindikator och med hänsyn tagen till bland annat den låga nivån på den offentliga skulden finns det inga skäl att anta att Estland inte skulle uppfylla det konvergenskriterium som gäller långfristiga räntor.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Estland även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.

3.3. Cypern

Vad gäller centralbankens integration med ECBS inför antagandet av euron konstateras att den cypriotiska lagstiftningen, och särskilt centralbankslagen, inte är helt förenlig med artikel 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten under de tolv månaderna fram till juli 2004 uppgick till 2,1 %. Cypern uppfyller därmed prisstabilitetskriteriet.

Cypern är för närvarande föremål för ett beslut om alltför stort underskott (rådets beslut av den 5 juli 2004). Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett underskott på 6,4 % av BNP 2003, medan den offentliga skulden uppgick till 70,9 % av BNP. Cypern uppfyller inte det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Cypern deltar inte i ERM II, och det cypriotiska pundet är kopplat till euron med ett fluktuationsband på ± 15 % kring centralkursen. Cypern uppfyller inte växelkurskriteriet.

Den genomsnittliga långfristiga räntan under tolv månadersperioden fram till augusti 2004 uppmättes till 5,2 %, och Cypern uppfyller därför detta konvergenskriterium. I början av 2002 närmade sig de långfristiga räntorna räntenivån inom euroområdet i relativt snabb takt, och räntespridningen höll sig därefter inom en procentenhet under större delen av 2003. Under den senaste tiden har dock räntorna stigit betydligt över nivån inom euroområdet.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Cypern även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.

3.4. Lettland

Vad gäller centralbankens integration med ECBS inför antagandet av euron konstateras att den lettiska lagstiftningen, och särskilt centralbankslagen, inte är helt förenlig med artikel 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten under de tolv månaderna fram till augusti 2004 uppgick till 4,9 %, och Lettland uppfyller således inte prisstabilitetskriteriet.

Lettland är inte föremål för något beslut om alltför stort underskott. Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett underskott på 1,5 % av BNP 2003, medan den offentliga skulden uppgick till 14,4 % av BNP. Lettland uppfyller således det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Lettland deltar inte i ERM II och dess valuta lats är knuten till valutakorgen SDR med ett normalt fluktuationsband på ± 1 %. Lettland uppfyller inte växelkurskriteriet.

Den genomsnittliga långfristiga räntan under tolv månadersperioden fram till augusti 2004 uppmättes till 5,0 %, och Lettland uppfyller detta konvergenskriterium. Avvikelsen från nivån på långfristiga räntor inom euroområdet har ökat något sedan mitten av 2002, och varierar nu mellan en halv och en procentenhet.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Lettland även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.

3.5. Litauen

Vad gäller centralbankens integration med ECBS inför antagandet av euron konstateras att den litauiska lagstiftningen, och särskilt centralbankslagen, Litauens konstitution samt växelkurslagstiftningen och bestämmelserna om den litauiska valutan litas trovärdighet, inte är helt förenlig med artikel 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten under de tolv månaderna fram till augusti 2004 uppgick till $-0,2$ %, och Litauen uppfyller således prisstabilitetskriteriet.

Litauen är inte föremål för något beslut om alltför stort underskott. Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett underskott på 1,9 % av BNP 2003, medan den

offentliga skulden uppgick till 21,4 % av BNP. Litauen uppfyller därför det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Litauen har deltagit i ERM II sedan den 28 juni 2004, och de litauiska myndigheterna har åtagit sig att ensidigt hålla fast vid det sedelfondssystem som upprättats i förhållande till ERM II, och den litauiska litas har inte avvikit från sin centralkurs. Då denna granskning genomförs har dock Litauen inte deltagit i ERM II i två år, och landet uppfyller således inte växelkurskriteriet.

Den genomsnittliga långfristiga räntan under tolv månadersperioden fram till augusti 2004 uppmättes till 4,7 %, och Litauen uppfyller detta konvergenskriterium. De långfristiga räntorna i Litauen låg fortfarande på ca 10 % i början av 2001, för att sedan sjunka kraftigt, och avvikelsen från euroområdet var endast 0,4 procentenheter under perioden januari–augusti 2001.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Litauen även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.

3.6. Ungern

Vad gäller centralbankens integration med ECBS inför antagandet av euron konstateras att den ungerska lagstiftningen, och särskilt centralbankslagen Magyar Nemzeti Bank Act samt Ungerns konstitution, inte är helt förenlig med artikel 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten under de tolv månaderna fram till augusti 2004 uppgick till 6,5 %, och Ungern uppfyller således inte prisstabilitetskriteriet.

Ungern är för närvarande föremål för ett beslut om alltför stort underskott (rådets beslut av den 5 juli 2004). Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett underskott på 6,2 % av BNP 2003, medan den offentliga skulden uppgick till 59,1 % av BNP. Ungern uppfyller således inte det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Ungern deltar inte i ERM II och den ungerska forintens är knuten till euron med ett fluktuationsband på ± 15 %. Ungern uppfyller således inte växelkurskriteriet.

Den genomsnittliga långfristiga räntan under tolv månadersperioden fram till augusti 2004 uppmättes till 8,1 %, och Ungern uppfyller inte detta konvergenskriterium. De långfristiga räntorna i Ungern har avvikit från utvecklingen inom euroområdet framför allt på grund av förhöjda riskpremier för växelkursrisken samt ökade inflationsförväntningar.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Ungern även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.

3.7. Malta

Vad gäller centralbankens integration med ECBS inför antagandet av euron konstateras att den maltesiska lagstiftningen, och särskilt centralbankslagen Central Bank of Malta Act, inte är helt förenlig med artikel 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten under de tolv månaderna fram till augusti 2004 uppgick till 2,6 %, och Malta uppfyller således inte prisstabilitetskriteriet.

Malta är för närvarande föremål för ett beslut om alltför stort underskott (rådets beslut av den 5 juli 2004). Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett underskott på 9,7 % av BNP 2003, medan den offentliga skulden uppgick till 71,1 % av BNP. Malta uppfyller således inte det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Malta deltar inte i ERM II, och den maltesiska liran är knuten till en valutakorg där eurons vikt är 70 %. Malta uppfyller således inte växelkurskriteriet.

Den genomsnittliga långfristiga räntan under tolv månadersperioden fram till augusti 2004 uppmättes till 4,7 %, och Malta uppfyller detta konvergenskriterium. De långfristiga räntorna på Malta har avvikit från euroområdet med ca 0,4 procentenheter under perioden januari–augusti 2004.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Malta även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.

3.8. Polen

Vad gäller centralbankens integration med ECBS inför antagandet av euron konstateras att den polska lagstiftningen, och särskilt centralbankslagen och Polens konstitution, inte är helt förenlig med artikel 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten under de tolv månaderna fram till augusti 2004 uppgick till 2,5 %, och Polen uppfyller således prisstabilitetskriteriet.

Polen är för närvarande föremål för ett beslut om alltför stort underskott (rådets beslut av den 5 juli 2004). Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett underskott på 3,9 % av BNP 2003, medan den offentliga skulden uppgick till 45,4 % av BNP. Polen uppfyller således inte det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Polen deltar inte i ERM II och den polska zlotyn flyter fritt utan interventioner från centralbanken. Polen uppfyller således inte växelkurskriteriet.

Den genomsnittliga långfristiga räntan under tolv månadersperioden fram till juli 2004 uppmättes till 6,9 %, och Polen uppfyller inte detta konvergenskriterium. Det faktum att de långfristiga räntorna i Polen har avvikit från utvecklingen inom euroområdet kan ha ett samband med en viss oro för finanspolitiken och inflationen.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Polen även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.

3.9. Slovenien

Vad gäller centralbankens integration med ECBS inför antagandet av euron konstateras att den slovenska lagstiftningen, och särskilt centralbankslagen, inte är helt förenlig med artikel 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten under de tolv månaderna fram till augusti 2004 uppgick till 4,1 %, och Slovenien uppfyller således inte prisstabilitetskriteriet.

Slovenien är inte föremål för något beslut om alltför stort underskott. Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett underskott på 2,0 % av BNP 2003, medan den offentliga skulden uppgick till 29,4 % av BNP. Slovenien uppfyller därför det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Slovenien har deltagit i ERM II sedan den 28 juni 2004, och den slovenska valutan tolar har inte avvikit från sin centralkurs. Då denna granskning genomförs har dock Slovenien inte deltagit i ERM II i två år, och landet uppfyller således inte växelkurskriteriet.

Den genomsnittliga långfristiga räntan under tolv månadersperioden fram till augusti 2004 uppmättes till 5,2 %, och Slovenien uppfyller detta konvergenskriterium. De långfristiga räntorna i Slovenien har sjunkit kraftigt sedan mitten av 2002, och avvikelserna i förhållande till euroområdet uppmättes till ca 0,6 procentenheter under perioden januari–augusti 2004.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Slovenien även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.

3.10. Slovakien

Vad gäller centralbankens integration med ECBS inför antagandet av euron konstateras att den maltesiska lagstiftningen, och särskilt centralbankslagen, inte är helt förenlig med artiklarna 108 och 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten under de tolv månaderna fram till augusti 2004 uppgick till 8,4 %, och Slovakien uppfyller således inte prisstabilitetskriteriet.

Slovakien är för närvarande föremål för ett beslut om alltför stort underskott (rådets beslut av den 5 juli 2004). Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett underskott på 3,7 % av BNP 2003, medan den offentliga skulden uppgick till 42,6 % av BNP. Slovakien uppfyller således inte det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Slovakien deltar inte i ERM II och växelkursen för den slovakiska korunan är styrd, dvs. med vissa interventioner från centralbanken (managed floating). Slovakien uppfyller således inte växelkurskriteriet.

Den genomsnittliga långfristiga räntan under tolv månadersperioden fram till augusti 2004 uppmättes till 5,1 %, och Slovakien uppfyller detta konvergenskriterium. De långfristiga räntorna i Slovakien har sjunkit kraftigt sedan mitten av 2002, och avvikelserna i förhållande till euroområdet uppmättes till ca 0,9 procentenheter under perioden januari–augusti 2004.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Slovakien även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.

3.11. Sverige

I 2002 års konvergensrapport konstaterade kommissionen att Sverige redan uppfyllde tre av fyra konvergenskriterier (prisstabilitet, saldot i de offentliga finanserna samt räntekriteriet), men däremot inte växelkurskriteriet. Kommissionen drog också slutsatsen att den svenska lagstiftningen inte var förenlig med fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Vad gäller centralbankens finansiella oberoende och integration med ECBS inför ett antagande av euron konstateras att den svenska lagstiftningen, och särskilt Lagen om Sveriges riksbank samt regeringsformen (den berörda delen av grundlagen), fortfarande inte är helt förenlig med artiklarna 108 och 109 i fördraget eller med ECBS- och ECB-stadgan.

Den genomsnittliga inflationstakten under de tolv månaderna fram till juli 2004 uppgick till 1,3 %, och Sverige uppfyller således även fortsättningsvis prisstabilitetskriteriet.

Sverige är inte föremål för något beslut om alltför stort underskott. Den offentliga sektorns finanser uppvisade ett överskott på 0,3 % av BNP 2003, medan den offentliga skulden uppgick till 52,0 % av BNP. Sverige uppfyller även fortsättningsvis det kriterium som gäller de offentliga finanserna.

Sverige deltar inte i ERM II och den svenska kronan flyter fritt. Sverige uppfyller således inte växelkurskriteriet.

Den genomsnittliga långfristiga räntan under tolv månadersperioden fram till augusti 2004 uppmättes till 4,7 %, och Sverige fortsätter uppfylla detta konvergenskriterium. De långfristiga räntorna i Sverige har legat nära och tidvis under nivån i euroområdet.

Mot bakgrund av dessa olika faktorer drar kommissionen slutsatsen att Sverige även i fortsättningen bör definieras som ”medlemsstat med undantag”.